

frem med de paagældende Undersøgelser, skal de blive fortsat, saaledes at vi maaske kan komme til at beskæftige os med Løsningen.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt takker for den Tilslutning, der er givet fra de forskellige Sider, og haaber, vi i forholdsvist nær Fremtid kan gennemføre denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg ønsker at gøre en Bemærkning med Hensyn til en mulig Ændring af Arbejderforsikrings-Raadets Forsikringsmaade. Ifølge Lovens § 9 bestaar Arbejderforsikrings-Raadets forskellige Afdelinger hver af Formand, en Læge og saa nogle flere Medlemmer, og Praxis ved Afgørelsen af Invaliditetserstatninger er i stort Omfang den, at naar en Sag ude i Landet er afsluttet af den der behandelende Læge, bliver vedkommende Invalid nødt til at rejse til København for her at faa den endelige Afgørelse ved Overskønnet. Jeg har skaffet mig oplyst, hvormange Rejser af den Art der blev foretaget i September, Oktober og November i Aar. Det var ikke mindre end 357, og kan dette betragtes som Gennemsnit, vil det altsaa sige, at ca. 1 400 Mennesker aarlig maa rejse til København for at faa deres Invaliditetsspørgsmaal endeligt afgjort. Det er ikke blot en stor Ulejlighed og Ulempe for disse Invalider, men selvfølgelig ogsaa en stor Bekostning. For Invalidier fra en forholdsvist lille Rayon omkring København gaaende omtrent til Helsingør, Roskilde og Køge betaler Arbejderforsikrings-Raadet Dagpenge og Rejseomkostninger til vedkommende, men for Invalidier fra hele det øvrige Land overvæltes i Henhold til Fortolkning af en eller anden Paragraf i Loven hele denne Udgift paa vedkommende private Forsikringsselskab. Det er umuligt at faa oplyst, hvor store disse Beløb er, men ved Sammenligning med de Udgifter, Raadet har haft for den nævnte lille Rayon, kan jeg udregne, at det i det mindste maa dreje sig om et Beløb op mod 50 000 Kr. Det væsentlige er selvfølgelig den store Ulejlighed, Invaliderne har ved at skulle rejse herind. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister, om ikke det kunde tænkes enten ved en Lovændring eller, hvis en saadan ikke behøves, blot ved en Ændring af Raadets Praxis at

muliggøre, at en stor Del af disse Afgørelser kunde træffes ude i Landet. Der staar saa smukt i 1ste Stykke af § 8, at Arbejderforsikrings-Raadet har Sæde i København, og at det af Formanden kan sammenkaldes til Møde hvor som helst i Landet. Det har maaske skullet være en lille Løfteparagraf, om jeg saa maa sige, til Provinsen, men saa vidt mig bekendt har Raadet aldrig været sammenkaldt i Provinsen. Det havde vel ogsaa vanskeligt kunnet ladet sig gøre. Derimod kunde jeg tænke mig, at Arbejderforsikrings-Raadet kunde træde i Samarbejde med kompetente Læger i Provinserne, f. Eks. i Aarhus. Der er ingen Tvivl om, at nu har en saadan By som Aarhus fuldt ud kompetente Kirurger, der enten kunde være Medlemmer af Raadet eller blot Tillidslæger for det, og som vilde kunne undersøge mangfoldige Tilfælde og afsige den afgørende Højesteretskendelse over vedkommende Invaliditet, saa Rejsen til København kunde spares. Jeg tillader mig at henstille dette til den højtærede Ministers Overvejelse.

Laurits Jensen: Nu, da Forsikringsloven er til Debat her i Tinget, ønsker jeg at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister vedrørende udenlandske Selskabs Forpligtelser. Er under de Forhold, hvorunder vi nu lever, den Sikkerhed, de udenlandske Selskaber yder, af den Natur, at de kan opfylde enhver Forpligtelse, der kunde komme til at paahvile dem? Vi behandler her Spørgsmaal vedrørende Ulykkesforsikring, men der er mange andre Arter af Forsikring: Brandforsikring, Livsforsikring o. s. v. Det vilde være overordentlig betryggende for den store Kreds af Borgere, der har tegnet Forsikring af den ene eller den anden Art i udenlandske Selskaber, at faa at vide, om disse Selskaber stadig er i Besiddelse af en saadan Soliditet, at de kan opfylde de af dem paatagne Forpligtelser. Jeg haaber, den højtærede Minister vil give mig Svar paa, i hvert Fald forsaa vidt Ulykkesforsikringen angaar, om saadan Sikkerhed er til Stede i fuldt Omfang. Jeg gaar ud fra, at det ringe Beløb, som der af disse Selskaber er deponeret — jeg tror, det er 100 000 Kr. —, kun er en Brøkdæl af den Sum, de Forpligtelser, der eventuelt vil komme til at foreligge for de paagældende Selskaber, omfatter.

Formanden: Det tredie Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.